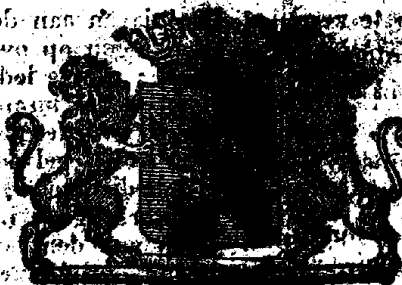

ARNHEMISCHE

COURANT.

Zaterdag

den 7 November.

FRANKFORT, den 3den November.

Van de Servische grenzen wordt het volgende gemeld: In het paleis van den pacha van Belgrado hebben, zegt men, tegenwoordig gewichtige onderhandelingen plaats, welke zoo wel tot de ontlasting, welke de Porte betalen moet, als tot de nieuwe staats-inrigting van Servie betrekking hebben. Naar men verzekert, worden onderscheidene Grieksche en Israëlitische kooplieden door den pacha over de middelen gemaadpleegd, waardoor de Porte het gemakkelijkste en spoedigste hare schuld aan Rusland zou kunnen kwijten. De pacha wordt voor een goede koopman gehouden, zoo dat hij de van hem verlangde sommen gemakkelijk kan betalen. Hij heeft hem tot zijn tegenwoordigen post gevoerd. In geldzaken wist de Porte dikwijls zijnen raad in, en men schijnt daar in de tegenwoordige omstandigheden weder noodig te hebben. De vertrouwen van den pacha is een jood, *Heine* genaamd, die liand gestadig bij hem werkzaam is en waarschijnlijk het voorstel heeft gedaan, om eene vergadering der kooplieden te beleggen. Men zegt ook, dat prins *Milosch* te Belgrado zal komen, om met den pacha over onderscheidene beschikkingen te spreken. De Serviers willen in dezen prins hantien aanstaanden hospodar zien, en verzekeren, dat, volgens de onderhandelingen te Adrianopel, Servie eene staat-regeling zal bekomen, over als de vorstendommen Moldavie en Wallachie. Ja men beweert, dat na eenen zekeren tijd de Servische vestingen, welke de Turken bezet hebben, zullen ontruimd, en aan de Serviers overgegeven worden, terwijl daarna geen Muzelman meer op Servisch grondgebied zal woenen. Hoe les alle deze geruchten zijn, worden zij echter bij menigeen voor waarheid aangenomen. — Uit Adrianopel verneemt men, dat, zoo dikwijls de Russische troepen openbare godsdienst houden, schier de gansche bevolking er heenstroomt, om er ooggetuige van te zijn. Ook aan andere plechtigheden der Christenen der Russen waren vele Turken deel, en er bleef eenige Russen en er bleef eenige Turken. — Het schijnt hij zelfs reeds eene behoefte te zijn geworden.

GOTHA, den 27den October.

Ter viering van den 18den October, brandden voorleden Zondag vele vuren op de bergen van Thuringen, namelijk op den Inselberg, op de hoogten bij deze stad, en bij Hildburghausen en andere plaatsen. Uit Kahla (bij Jena) wordt gemeld: « Gevierd werd de 18den October altijd bij ons, en alle jaren vlamden de vuren op onze bergen, luidden de klokken in onze torens en knalden de vreugdeschoten in onze dalen; maar zoo luisterrijk en algemeen, als thans, is hij in langen tijd niet gevierd geworden. Meer dan 12 vuren, groote en kleine, brandten tusschen 7 en 8 uur op onze bergen aan deze en gene zijde van de Stale; ja zelfs uit de streken van het donkere Schauenbosch flickerden zij, als uit de wolken, naar ons toe. Op den Pfaffenberg hadden zich weder, even als in het vorige jaar, de burgerzonen onzer stad verzameld. Na het uitbranden des vuurs, kwam de gansche vrolijke schare, met volle muziek aan het hoofd, van de bergen tot binnen de stad op de markt, en daar sloot zij eenen kring, binnen welchen het zanggezelschap eenige op den feestdag toepasselijke liederen zong. Eindelijk werden onder luid muziek de overblijfselen der fakels op eenen hoop te samen gelegd en verbrand. Dit alles liep in de volmaaktste orde af, en met eene welvoegelijkheid, welke een nieuw bewijs oplevert van den goeden geest, die onze jeugd bezielt.

DARMSTADT, den 3den November.

Zijne Koninklijke Hoogheid de Groot-Hertog heeft heden de staten vergadering met eene aanspraak geopend. Z. K. H. heeft daarbij onder anderen gezegd, dat er weldra eene overeenkomst omtrent de scheepvaart op den Rijn zal gesloten worden.

PARYS, den 3den November.

De Koning heeft den nieuwen prefect van politie tot staatsraad in gewone dienst benoemd.

De heer *Eynard* geeft in de dagbladen bericht, dat zijn verzoek aan de Fransche regering, om een voorschot op de leening, welke onder den bijstand van Engeland en Frankrijk ten behoeve van Griekenland zou worden gedaan, niet gelijk men gezegd had, is van de hand gewezen, maar dat hem is te kennen gegeven, dat voor het oogenblik daarin niet kon worden getreden. Ook van de Russische ambassade heeft hij het niet

bekomen. Daar de Grieksche regering intusschen de dringendste behoeft aan geld heeft, heeft de heer *Eynard* zelve eene som van 700 duizend franken bijeenverzameld. Dit geld wordt met eenen snelzeiler, die ten koste der Fransche regering uitgerust is, naar Griekenland verzonden, en zal er den 10den of 12den dezer kuanen aankomen.

UTRECHT, den 3den November.

Een brief, geschreven aan Z. M^s flagat *Javaan*, den 28sten October te reede van Toulon, wordt gemeld: dat de Nederlandsche ambassadeur bij de Porte, den 25sten September te Tenedos op de brik *de Javaan* van Konstantinopel was aangekomen, en dadelijk op *de Javaan* overgegaan met deszelfs familie en gevolg. Z. Exc. had van men, om naar Napels te zeken, afgezien, uit hoop van de veiligheid eener reize te land in het tegenwoordige jaargeldje van Zwitserland naar de Nederlanden. De beide schepen (*Javaan* en *Echo*) waren op bovengemelden dag naar Malta onder zeil gegaan, en aldaar den 5den October binnen gekomen en den 18den uit de quarantaine ontslagen. Den 20sten waren de schepen naar Toulon gezeild, en aldaar, na eene goede reis gehad te hebben, den 27sten ten anker gekomen, zijnde in quarantaine tot den 8sten November.

GEND, den 4den November.

Volgens den *Catholique* van heden, zou de factie, welke hij aanvoert, jaarne zien, dat er een ministerie van enkel protestanten wierd ingesteld. Een katholijk ministerie wil zij volstrekt niet. En waarom niet? omdat, wanneer men zeggen kon, dat zij op het kussen was, hare populariteit in gevaar zou komen; dat wil zeggen, dat zij de menigte der niet meer tegen de protestanten en hollanders zou kunnen opruijen. Haar groote doel zou missen, om, door steeds met volksbedrijven te deelen, eene priesterheerschappij te vestigen, welke zich van de regering als van eenen spelbal bedient.

Van den 5den November.

Heden vult de *Catholique* eene gansche kolom met de opgave der kwasschiffen, die naar de Staten-Generaal zullen ingediend worden. Overal teekenen de pastoors en kapiteins vooraan, en in de achterste rijen behooren de hoofden der besturen ook tot de onderschreevenen.

's GRAVENHAGE, den 4den November.

Bij de memorie van toelichting der ontwerpen van wetten voer de accijzen wordt het volgende aangemerkt:

De meest belangrijke veranderingen, welke de thans bestaande wet op den accijns van het zout, bij het nieuwe ontwerp ondergaan heeft, staan in verband met de verhooging van den accijns en het collectief zegel, den vrijdom voor het ruwe zout ten dienste van den landbouw, en de verminderde korting voor de raffineerde, bij de wet ter voorziening in de gewone behoeften van den staat voorgedragen.

Het nieuw ontwerp op de suiker heeft voornamelijk ten doel, om in eene wet wegens den accijns op te nemen, de bepalingen ten aanzien van de verhooging der belasting van f 9 tot f 20, met uitzondering van die op de ruwe Surinaamsche en andere suiker bij art. 2 genoemd, en van welk 15 ten honderd minder en dus slechts f 17 zal worden afgevoerd, — van eene evenredig grootere afschrijving van f 45 tot f 50 op de kandisuiker, voor de geraffineerde broodsuiker en voor de bleek gezegde lumpen, welke naar buiten 's lands worden vervoerd, en van een verhoogd collectief zegel, in het ontwerp van wet ter bestrijding van de gewone behoeften van den staat van 1830 tot 1836 gebracht.

De bepalingen in het ontwerp op den wijn vervat, zijn naar het aangenomen beginsel ingerigt, overeenkomstig de wet van den 12den Mei 1819, en wat den binnenlandschen wijn betreft, bijna geheel uit den inhoud dezer wet overgenomen.

De veranderingen daarin toegebracht en die eenige bijzondere aanmerking verdienen, betreffen:

- 1°. De verlenging van credit, zoo als art. 3 der wet op de suiker;
- 2°. De korting voor lekkaadje en intering in entrepôts, en
- 3°. De hypothecken, met welke de invoer- of uitslag, vervoer of uitvoer, naar de drie verschillende wijzen van den opslag der wijnen, dat is, met dadelijke betaling van den accijns, onder genot van credit op termijnen of entrepôts, kan of verrijgt plaats te hebben.

De accijns op de bieren en azijnen rust op hetzelfde grondbeginsel; hij wordt geheven, zoo als bij de wet van 2 Augustus 1822 is bepaald, per brouwste bier, en tot maatstaf daarvan heeft men genomen de yante der roekamp, waarin het meel, tot de brouwte bestemd, wordt versierd.

Binnenlandsch gedistilleerd. De menigvuldige en om zoo te zeggen de onvermijdelijke moeilijkheden, die men tot hertoe heeft ontmoet, degenen die al nog te verwachten zouden zijn, de onmogelijkheid om aan de belangen niet alleen der onderscheidene provincien des rijks, maar der verschillende oorden van hetzelfde te gemoet te komen, wanneer men op het denkbeeld was gebleven, om de branderijen bij voortdaring te blijven onderscheiden in eigenlijk gezegde, en in branderijen tot nut van den landbouw, heeft aanleiding gegeven, tot het zoeken van eenen anderen weg, om een overwigt tusschen de branderijen in de noordelijke en zuidelijke provincien daar te stellen.

Het intrekken van het doorlopend crediet voor de wijnen heeft daar in ook veel mede gewerkt, en men is alzo op het denkbeeld gekomen om de wet veel eenvoudiger en gemakkelijker te maken.

Men verzamelde eene commissie van een aantal branders, van verschillende klassen, uit de voornaamste provincien des Rijks, met dewelke eenige conferentien wierden gehouden, in welke men hen de grondbeginselen eener nieuwe concept-wet ontwikkelde, met welke zij alle, na rijp overleg, te kennen hebben gegeven het best genoeg te kunnen keuren.

Deze grondbeginselen, waarop de concept-wet berust, zijn de volgende:

- A. Afschaffing van het doorlopend crediet, en heffing van den accijns op de fabrikaadje.
- B. Aanslag voor de branders in het algemeen tegen f 105 per vat bier; die volgens aangifte zal zijn beslagen of gestookt.
- C. Vermeerdering van dien aanslag tot f 1.50 voor de genen die hunne grondstoffen eene scheikundige voorbereiding doen ondergaan, om er de graad dikte van te vermeerderen.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Woensdag den 4den November.

Ten 2 ure wordt de vergadering geopend.

De notulen van het verhandelde in de laatstgehoudene zitting van Vrijdag den 30sten October worden gelezen en goedgekeurd; alsmede die van de twee gehoudene commissies-generaal over het adres, op Maandag den 26sten en Woensdag den 28sten October. (Het verslag van deze zittingen is te vinden in ons No. 131.)

De Eerste Kamer geeft kennis, dat zij zich met bovengemeld adres vereenigd heeft en dat hetzelfde op Zaterdag den 31sten October des namiddags ten 2 ure aan Z. M. is aangeboden. Aangenomen voor kennisgeving.

De commissie, welke te zamen met die van de Eerste Kamer, van Z. M. het adres heeft overhandigd, brengt bij monde van den heer *Rijkman Groenewald* en den heer *P. C. Schermerhorn*, de volgende...

Nadat het adres aan Z. M. was voorgelazen heeft Z. M. in de Franse taal ten naasten bij aldus geantwoord:

« EDEL MOEYDE HEEREN!

« Ik ben verheugd te zien, dat mijne gevoelens in overeenstemming zijn met die der Staten-Generaal, en hoop, dat die eenstemmigheid van gevoelens, gedurende de tegenwoordige zitting, nog versterkt zal worden om, met gemeen overleg, het algemeen welzijn en de handhaving der Grondwet te bevorderen.»

De commissie wordt voor de door haar volbrachte taak bedankt, voorts wordt besloten, het adres benevens het rapport der commissie te doen drukken en ronddeelen.

Is ontvangen eene koninklijke boodschap, ten geleide van een ontwerp van wet; waarbij, ingevolge art. 36 en 49 der wet van den 18den April 1827 (staatsblad No. 20) de klassen bepaald worden, tot welke, zoo wel de kantons geregt, als de arrondissement-regtbanken, met betrekking tot de bezoldiging zullen behooren. — Drukken ronddeelen en verzending naar de afdeelingen.

De Eerste Kamer geeft kennis, dat zij zich met het ontwerp van toestemming in het huwelijk van H. K. M. Prinses *Marianne* vereenigd heeft. — Aangenomen voor kennisgeving.

De voorzitter gaat over tot de benoeming van eene commissie van verzoekschriften voor deze zitting. Dezelve zal bestaan uit de heeren *Pijcke*, *van Tuijt van Heete*, *de Liedel de Well*, *van Dam van Isselt*, *Veranneman*, *van Gencchten* en *van Alberda van Bloemersma*. In de handen van deze commissie worden gesteld een groot aantal aan de Kamer ingediende verzoekschriften, waaronder zich er ook eenige bevinden, welke in de vorige zitting te laat ingekomen waren, om daarop rapport uit te brengen.

Onder deze verzoekschriften vindt men er eenige tot het bekomen van vrijheid van onderwijs, requesten, welke door honderde personen ontfermend zijn; andere: als uit Gent, Poperinge, reclameren tegen de verhooging van de opcenten der belastingen op het bier, den azijn, de suiker, het binnen- en buitenlandsch gedistilleerd; van logement- en stalhouder, verhanders van rijtuigen en paarden uit Amsterdam, Alkmaar en Haarlem, welke verandering verzoeken in de bestaande bepalingen omtrent de paardenposten; 93 alle roomsch-katholieke ingezetenen van de gemeente Cuijk, provincie Noord-Brabant, verzoeken, dat de posten van uitgaven, omtrent de verschillende eerediensten, op de tienjarige begroting, in overeenstemming zullen gebracht worden met het getal ingezetenen van elke eeredienst; een ingezetene uit de provincie Luik verzoekt, dat de Kamer hem eene regtbank aanwijze, voor welke hij Z. Exc. den minister van justitie kan dagvaarden; van *A. A. Ruma*, welke verzoekt, dat de Kamer behoorlijke bepalingen vaststelt omtrent de behandeling van al haar ingediende verzoekschriften; inwoners van eene gemeente uit Noord-Brabant beklagen zich, dat hun burgemeester te gelijk Notaris is; de heer *Ryckem*, uit Luik, verzoekt de afschaffing der

stoklagen aan de militairen; de heer *van Sevendonck* geeft eenige bedenkingen op over de onzekerheid onder de militairen in het Nederlandsch leger; eenige leden van een gemeente-bestuur in de provincie Luik, verzoeken dat hunne gemeente onder een ander kanton gerekend moge worden; de heer *de Graaf van Brussel*, verzoekt een bepaalde maatregel der Kamer, ten einde eene gelijk verdereiling der ambten en bedieningen, tusschen de ingezetenen van het Noorden en het Zuiden te verkrijgen; ingezetenen uit Noord-Brabant protesteren tegen de toekenning van den heer *Luijen* als lid der Kamer; ingezetenen van *Wilder vank*, provincie Groningerr, komen op tegen de bestaande wet op de patenten; enz. — Alle deze verzoekschriften worden aan de commissie verzonden.

Van eenige boekwerken wordt aan de Kamer hulde gedaan; dezelve zullen in de boekerij worden geplaatst.

Niets meer aan de orde van den dag zijnde, wordt de vergadering gescheiden zonder bepaalden tijd van volgende bijeenkomst.

Mengelwerk.

STAATKUNDIGE TEGENPARTY.

III.

Hetgeen wij in No. I (1) dezer rubriek van de verachtende aansprekingen of herderijes, en van de volkshoopjes, (*les masses*) waarover zij zich het staatkundig herderschap (in 't geniep evenwel) aannatigden, te kennen gaven, was niet misgezien: de ellendige stafvoerdertjes waren er wel; zij werden ons zelfs door onze weg- en spraakkundige gespen, in het zuiden, met den vinger aangewezen; maar zij preekten niet, niet hardop, tegen de volkshoopjes; en zoo zij hunne kuddekens tot het teekenen van de bekende armazalige verzoekschriften aan de Tweede Kamer opzetten en aanhijsten; 't was slechts in biechtstoelen, in huis- en herbergbezoekingen, en andere binnenskamersche verrigtingen. Nu komen zij echter uit den hoek, en stellen zich, openlijk, aan het hoofd van de teekenaars en herteekenaars; en prediken, niet in het Fransch, 't welk noch zij, noch hunne lammeren verstaan, maar in het Nederlandsch, de overbergsehe leer der heerenlaagsehe Broeder-Kornelissen; zon dat wij nu welhaast, zonder bril of andere kunatglazen, waarvan wij ons te voren moesten bedienen, zullen kunnen zien van welk een gehalte de eigenlijke en ware tegenpartij is, waartegen wij zullen niet zeggen, de binnenlandsch-ministeriele, maar de verlichte staatkundige tegenpartij (indien het niet beneden hun fatsoen ware) te veld te zenden; moeten trekken. Evenwel zij heeft reuzenstappen gedaan, en is, epperdakkig beschoond, al zeer ver op den weg, om van tegenpartij, eene soort van heerschende partij te worden; en na het besluit van den 2den October, heeft zij althans geen reden om te wanhopen, van te eeniger tijd onder de bestiering van den generaal ROOTHAAN, hetzij dan in zijn eigen hoogen post, soon, of bij hoogstdezeszels bezworen volmagt, eene soort van tegenregering, of regering in eene regering te worden. — Nog twee of drie vergunningen van dezen aard, en zij zijn er!

Maar laat ons nu evenwel eens zien, of er dit, belikdend de grondwet, maar zoo door kanl *Wentzel*, *de heer de Willems*, *de heer de Willems*, *Catholique des Pays-Bas* gaat, is dit toegevende besluit nog niet wat het zijn moet: het is maar een besluit; en, juist daarom, bevat het hem niet; en de koninklijke woorden: « *ut omze erkes vrye beweging*, » doen zien, dat het eene vergunning is.

Maar wat moest het dan zijn? — Iets meer. — En als het iets meer ware, wat zou er dan voor in de plaats moeten komen? — Als wij de verborgen meening van het meer zijn dan een besluit wel vatten, dat zou dit besluit (mits vermeerderd en verbeterd, in den ultramontanen achen geest) niet alleen eene wet, door de Staten-Generaal aangenomen en door den Koning bekrachtigd; maar eene onverbreekbare staatswet moeten zijn; en wat dan anders dan een geestelijk aanhangsel van de grondwet? — Het besluit, gelijk het daar ligt, verwerpt hij, en wel met deze woorden: « *Nous repoussons comme attentoire a nos propres droits, a oomme condition d'esclavage, toute concession que l'on voudrait nous accorder au detriment de nos concitoyens.* »

Maar wanneer er nu zulk eene wet ingevoerd wierd, niet als vergunning, niet als een besluit (dat des noods herroepen zou kunnen worden) maar als eene grondwettige en onbepaalde wet (*libre comme la pensee*, zegt hij); toegestaan aan geestelijke onderwijzers, die niets anders dan pauselijke bullen enz. enz. te gehoorzamen hebben; dan zal men (dit spreekt van zelf) zonder dat de Koning het zal mogen beletten, of er zich mede bemoeijen, de geheele Overbergsehe theorie mogen onderwijzen. — En wat beheist deze theorie al zoo? — Onder andere hoofdpunten dit: dat men de ketters moet uitroeijen; dat de heilige spjel de Koningen in den ban mag doen; de onderdanen van de gehoorzaamheid aan den Koning mag ontslaan; zonder nog van andere kleinigheden te reppen. Dit is de vrijheid, die men ingevoerd wil hebben; en de Katholieke schandbladschrijver zal het zelf niet ontkennen, dat dit alles naar de theorie behoort, waarvoor hij en zijne napsaters vrijheid van onderwijs willen hebben. En wanneer zij het, mits ter gader trouw, ontkenden, zouden zij daardoor slechts bewijzen, althij botmuffen in hun eigen *Lamenistische* en *Vonhallersche* stelsel te zijn.

Laat ons nu het een en ander eens naast de grondwet leggen, en zien of ons staatsregt zulk eene vrijheid van onderwijs, zulk eene geestelijke magt, die dit naar welgevallen zou mogen regelen, en zulk eene schijnbare uitlegging van het concordaat, ten aanzien van kerkelijke en schiedelijke leeringen, dulden kan; en of het niet tot de regten, ja, tot de pligten des Koning's behoort, daartegen met al de magt, welke de Grondwet het hoofd van den staat daartoe in handen gesteld heeft, te waken!

En dan gelooven wij, dat het zesde hoofdstuk van de grondwet de duidelijkst, zelfs dan voor hem, die lezen en schrijven kan, volstrakt bewijst dat was, dit laatste leert: want zoo het eerste § van het 10de artikel van den Koning de zorg opdragt, dat geen godsdienst gestoord zijne in de vrijheid van uitoefening, die de grondwet waarborgt; het tweede § wil, dat hij tevens zal zorgen, dat alle godsdienstige gezindheden zich houden binnen de palen van gehoorzaamheid aan de wetten van den

Zou het nu, denkt men, noodig zijn voor hen, die de Hemel met een zeer gewoon menschen-verstand begaafd heeft, te bewijzen, dat het onderwijs van de bovenstaande godsdienstige leerstellingen, geene horten de palen van die gehoorzaamheid liggen? En wanneer art. 178 zegt: «Geene openbare oefening van godsdienst kan worden bevestigd, dan in gevalle dezelve de openbare orde of veiligheid zoude kunnen storen.» zou er dan veel geestkracht toe noodig zijn, om daaruit af te leiden, dat eene godsdienst-oefening, waarbij de ingezetenen opgehoort worden om eischen te doen, omtrent zaken, die bij uitsluiting aan de Koning ongedragen zijn, volgens de grondwet wel degelijk bevestigd mogen ja moeten worden? Zou, bij voorbeeld, een boeren- of landelijke Heerroom, of een Broeder Cornelis van de 19de eeuw, niet hebben die palen gaan, wanneer hij in zijne sermoenen, zich met zijne schapen het recht aanmatigde, om den Koning te dwingen, een verbond of verdrag, en dus ook een concordaat zoodanig ten uitvoer te brengen, als zij zulks in hunne wijsheid begrepen? Of heeft het 58ste art. den Koning het recht niet gegeven, om zulke verdragen, zelfs zonder kennisgeving aan de beide Kamers, te sluiten? — En wanneer het nu, bovendien, ook waar is, dat aan alle godsdienstige gezindheden, in het Koninkrijk bestaande, gelijke bescherming verleend wordt (art. 191); zou dan de ultramontaansche gezindheid, in weerwil van de overige Katholieche en Protestantische gezindheden, zelfs in zulke misbruiken moeten bevestigd worden; zou, daar, volgens art. 192, de belijders der onderscheidene godsdienstige deselfde burgerlijke en politieke voorrechten genieten, juist deze eene gezindheid een voorrecht bezitten, dat aan niemand in den staat toegestaan is; namelijk, een hiërarchische hiërarchie tot eene staatsmacht, en dus eene regering in de regering te vestigen? Want zulks is inderdaad het geval, wanneer zij hunne boven omschreven leer vrijelijk mogten onderwijzen. En of aldan eene kweekschool van zakken-relders wel gevaarlijker zou zijn, zou nog te bezien staan.

Niets minder, ondertusschen, wil de tegenpartij; en zij wil dit ultramontaansche onderwijs niet op eene bedekte, maar vrij openlijke en dreigende wijze.

Is het wet waar, dat zij tot nog toe met kinderyuistjes dreigen, daar men zoo geheel-boos niet om worden kan, als men wel moest, omdat het belagchelijke de stontheid dezer jongensstreken overtreft; maar het wordt toch ook tijd, te zorgen, dat het niet volsteekt noelig worde, al de kracht van het JE MAINTIENDRAI en de eerste afdeling van den koninklijken eed (art. 55) in te roepen.

Maar het wordt ook tijd, dat de alleen wenschelijke staatkundige tegenpartij uit haren slaap herrijze!

Het moet de in middenkonden, en met den goelent geest des tijds meegedenden in den lande, en hun, die zich herinneren, wat, na de afschudding van het Spaansche juk, het Nederlandsche volk zedelijk groot gemaakt, en zijn volkageest ten voorbeeld van de overige volken van Europa gesteld heeft; het moet, zeggen wij, dezen waren liberalen niet genoeg zijn, hunne stem te verheffen tegen de ongelukkige teruggaande stappen der regering, tegen de onberaden vergunningen aan de in den grond huus herten BALTHAZAR-GERARDS-gezinden, in het noorden zoo wel als het zuiden; het moet hun niet genoeg zijn, zich, waar dit met vrucht geschiedde, te verzetten tegen de niet-wilke-geestelike, en wettelijke, die met allerhande droegedenen, waartoe hante nog niet gesloten har-ten in staat zijn, de grondwet door de grondwet zoeken te vernietigen; maar men moet het den vorst en tevens der natie kenbaar maken, wie en welke het zijn, die, hetzij dan uit domheid en onwetendheid in den loop der zaken, hetzij uit onuitvoerbare Franschgezinde kwaadwil-igheid het schip van den staat naar de gevaarlijkste klippen heen sturen.

Men heeft, sedert eenen geruimen tijd, allerlei soort van onzin, zoo wel voor als tegen de verantwoordelijkheid der ministers uitgekraand, en met dit stompe wapen, daar niets mee uit te voeren is, geschermd. Ook wij zijn voor eene welbegrepen verantwoordelijkheid, en snakken naar een' hoogen raad, voor welken, volgens art. 177 der grondwet, niet slechts de ministers, maar ook de leden van de Staten-Generaal, de leden van den Raad van State, de commissarissen van den Koning in de provincien enz. enz. te regt zullen moeten staan; en daar het volgende art. (178) ons eene wet belooft, waarbij nader bepaald moet worden, welke die enz. enz. zullen moeten zijn, hopen wij, dat die hooge raad ook zijne armen zal kunnen uitstreken naar die opper-heerrooms, die verzuimd mogen hebben den eed te behartigen, die zij zelf beleven moeten, en hun onderhoorigen moeten doen beleven.

Intusschen, evenwel, en terwijl wij zulk eenen hoogen raad te gemoet zien, moet het oogmerk, waartoe dat opper-geregts-hof in de grondwet gevorderd wordt, niet uit het oog verloren worden, en wij mogen het het hoofd des staats, met den eerbied dien wij hem verschuldigd zijn, en wel om dien eerbied zelve te roepen: — «Gij hebt het uwen kin-deren, onder geen voorwonder, haren naam te gedogen, dat er van de grondwet afgeweken worde. Bij de heilige schijn van e vader WILLEM, wiens geest over deze landen zegend zweeft, smeek-ken wij het u: hoed ons, hoed u zelve, voor de soort van vrijheids-pretenters, die, terwijl zij van de onschendbaarheid des Konings eene grooten ophef maken, u gaarne van uwe getrouwste raadslieden beroo-ven zonden, om u in de handen te leveren van hen, die u gaarne die u magt van handhaving afhankelijk zonden willen maken!»

En zij, vooral, vertegenwoordigers van een vrij en onafhankelijk volk, ziet wel naarwerkig toe, telkens wanneer u, in deze zitting, welke zoo veel behoort te beslissen, wettelijk voorgedragen worden, welke met de handhaving in het laatste verband staat. Verwerp die vrijheid, om welke te verkrijgen de onmondige slaven der priester-leerschappij en het echtpaar der dagblad-schrijvers zich heesche schreeuwen. Het moet u niet genoeg zijn, dat de letter der grondwet ongeschonden blijve; ook de geest moet behaard worden; en deze, vooral, duld niet, dat het opkomend geslacht de prooi worde van dwaepers of huichelaren, wier belang het is, hen, die zij hunne onderhoorigen beschouwen, in eene een-ward onmondigheid te houden.

De eer onzer zuidelijke gewesten, welke men geheel verkeerd beoor-deelt, wanneer men de aldaar heerschende volkageest naar het eilandig geenap eeniger aan de factie verkochte oproerkrachten afmeet, vordert

ook, dat hetgeen de volgzinnige en goeude middenstand als deszelfs waar belang beschouwt, niet gelijk gesteld worde, met dat van de natie ge-heel vervreemde belang; welk sommige linner vertegenwoordigers, te-geen den geest des volks aan, verdedigen. Wij hebben deze onverbaster-de Belgen (en zij zijn niet schaarsch) in dezen middenstand bespied, en doet bespieden; en, wat meer dan dit alles zegt, onze verlichte Ko-ning, en die niet gewoon is, door de oogen van zijne staataraden en ministers te zien, als het op de hooge belangen van het land aankomt, heeft er zich nog beter dan onze reizende gidsen, vooral in Vlaandere-ren, van kunnen overtuigen.

Ook van dezen kant zal men de ware, dat is de verlichte, de met len geest der negentiende eeuw overeenstemmende staatkundige tegu-spraak overheerlijk op zien dagen, niet slechts tegen verkeerde of kortzig-tige ministers en staataraden, maar ook tegen scheefziende volkatoeken in de Tweede Kamer en elders; maar allerbijzonderst, tegen dat onzicht-bare geestelijke ministerie, welks rijk alleen door domheid onverschraagd kan worden; ook daar begint men hoe langer hoe meer in te zien, dat het onderwijs tot nog toe niet te vergeefs in de handen der regering ge-weest is, en dat deze alleenhandel (zoo men het dien naam geven wil) tegen den aard der gewone monopolisten aan, een algemeen nut ver-schaft heeft; en wel zoo, dat men dikwijls in verzoeking geraakt, om te gelooven, dat de regering zelf een gedeelte uitmaakt van de maatschappij: tot met van 't algemeen.

Van het zongenaamde liberale aanhangsel der Overbergsche oppositie, zullen wij, wanneer wij daaromtrent eenige nadere berichten zullen hebben, in No. IV eenige woorden in het midden brengen. Men zou dit accessorium (want meer is het niet) ook het publicistische aan-hangsel kunnen noemen.

ARNHEM.

Er zijn er hier, die willen, dat de luit-kolonel, kommandant onzer dienstdoende schutterij, Z. K. H. den kolonel-generaal der schutterijen, van Terweeren naar 's Hage niet blootelijk is nagereisd; om Z. K. H. van de verknochtheid en den ijver van zijn korps de verzekering te ge-ven, hetgeen, op het voorbeeld der andere schutterijen, bij eener gewo-nen brief had kunnen geschieden; maar dat deze reis en dat bijzondere gehoor met gewichtige belangen en verbeteringen van dit wapen in ver-band zouden staan, en wellicht nieuwe veranderingen in de samenstel-ling, uitrusting en wapenoefening dezer korpsen zoude kunnen te weeg brengen. Wij darven echter voor de echtheid dezer berichten in geenen deele instaan; maar meenen dat dezelve nadere berestiging behoeven.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 6den November 737 overleed de eerste bisschop van Utrecht: WILLEBRORD en werd in de door hem gestichte abdij Epernach, Lij Trier, begraven. Deze bisschop heeft hier te lande vele kerken gesticht en zich door zijne prediking beroemd gemaakt. Te Heilo, in West-Friesland, is nog de Willebrords-pat bekend, welke op zijn bevel ge-graven en met een wonderdoend water voorzien zou zijn. Hij leefde onder de regering van Paus Sergius I, van wien bij de volmagt verkreeg om het Evangelie onder de Friezen te prediken en zich de koninklijke bisschop te doen wijden.

Den 6den dito 1685 werd de plegtigheid om het beeld van den Paus te verbranden, in Engeland afgeschast.

Den 7den dito 1332 voegde Lucern zich bij de Zwitsersche eedgenooten.

Den 7den dito 1672 staken 500 Franschen het dorp Abcoude in brand.

ARNHEM, den 7den November.

Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:

Den 6 Nov. 2 El 7 Palm o Duim; gewassen o D., gevallen o D

Den 17 dito 2 El 7 Palm o Duim; gewassen o D., gevallen o D

Heden overleed, tot bittere droefheid van mij en onze zeven kinderen, uit dit en vorig huwelijk, mijne liebare Eelstgenootte Vrouwe A. M. H. J. VAN OVERVELDT, geb. DUYCKER, in den bloeienden ouderdom van nog geen 26 jaren.

PRESIKHAAF, bij ARNHEM,

den 1sten November

Mr. S. J. VAN OVERVELDT.

1829.

AMORTISATIE-SYNDICAAT.

VERKOOPING.

De AGENT van het DOMEIN te TIEL, zal, Vrijdag den 13den November 1829, des voormiddags om elf uren, ten overstaan van het Hoofd des Plaatselijken Bestuurs van Tiel, de herberge van de Weduwe VAN ARKEL, in het Veerhuis te Heest, publiek aan de meestbiedenden in perceelen verkoopen: on-geveer zes en twintig Bunders R Y S W A A R D E N H O U T, staande onder den Polder Acquoy, Gemeente Beest.

Zullende drie dagen voor den Verkoop, het voorschrevene Hout in per-ceelen zijn afgedeeld en genummerd.

Waaryan de Condities te lezen zijn aan het Bureau van den Heer Ad-ministrateur der Domeinen in het Eerste Ressort, te Arnheim, ter Secretarie van de Gemeente Beest en ten Kantore van voornoemden Agent te Tiel.

De Agent voornoemd,

J. R. A. G. A. B.

+ + + De POST van VROEDVROUW door + + overlijden vaerends, in de Gemeente Heerde, van vor-den alle behoorlijk gearmitteerde personen, naar dien post wissende dingen, opgeroepen, zich in de maand November 1829 bij vrachtwijze brieven en voldoende attesten, te adresseren aan den On-dergeteekenden Burgemeester van Heerde; het traktement bedraagt benderil gulden.

N. S. VAN MEURS.

